

Дѣ са бѣлій Дунавъ лѣй,
Дѣ отъ истокъ Черно-море
Са бунтува и свѣтлѣй;

Тамо, дѣ са възвишава
Горда Стара-Планина,
Дѣ Марица тихо шава
Изъ Тракійска равнина!

Тамъ дѣ Вардаръ прѣзъ цвѣтята
Струи хладни си вълни,
Дѣ на Рила грѣй главата,
Дѣто Охридъ синъ шуми!

Тамъ, дѣ днесъ е зла неволя,
Дѣ народа ѣ мѣченикъ,
Дѣто плачатъ и са молятъ
Се' на сѣщійтъ языкъ.

Тамъ роденъ съмь! Тамъ дѣди ми
Днесъ почиватъ подъ земля,
Тамъ гърмѣло тѣхно име
Въ миръ и въ браннитъ поля.

До вершинитъ Карпатски
Е стигала тѣхна власть